

FRANCOUZSKÁ POLYNÉSIE

Tahaa, Bora Bora a další ostrovy

Bubnování, zvuk kytar a zpěv se šíří po mořské hladině spolu s paprsky zapadajícího slunce. Rytmus postupně zrychluje a dupot nohou tanečníků na dřevěné podlaze dává celému divadlu nádech propojení s minulostí. Od pozdního odpoledne se domorodci veselí. Terasa podniku se změnila na pódium a místní se baví tak, jak to dělali už staletí předtím. Nic nemění jejich návyky, ani příchod turistů, ani internet.

Tahaa neboli Vanilkový ostrov

První, koho potkáme na cestě do města Uturoa, je Slovák z Těrchové, který se na ostrově Tahaa usadil a dělá tu turistického průvodce při šnorchlování pro zdejší cestovní kancelář. Jak se říká, svět je malý. Podmořský život si nás získal při koupání v moři po krátké přeplovbě z ostrova Raiatea na ostrov Tahaa. Mělká voda je domovem mnoha barevných ryb a rejnoků. Obeplaveme celý ostrov se

spoustou malých ostrůvků v bezpečných vodách atolu. V podvečer se rozhodneme prozkoumat na kajacích Coral Garden, Love Island a Pearl resorts. První noc strávíme na kotvě v hluboké zátoce Tapuamu.

Druhý den se jdeme podívat na „děti moře“, jak sami sebe nazývají lovci perel, kteří ke zvýšení produkce využívají podmořské farmy. Průvodce a překladatele nám dělá náš nový přítel

ze Slovenska Martin. Na člunech připlujeme na malé dřevěné molo a pěšky jdeme do vesničky, kde žijí pouze lovci perel a jejich rodiny. Dostali jsme dvacetiminutovou přednášku o způsobu pěstování perel a praktické informace, jak si u prodejce vybrat správnou perlu. Následným nakupováním šperků strávíme několikrát násobně více času než při předchozí přednášce. Pak nás čeká rychlá zastávka u pěstitelů vanilky, speciální fóliovníky s rostlinami

tak vzácného a drahého produktu jsme si nemohli nechat ujít. Je až neuvěřitelné, kolik lidské energie pěstování vanilky vyžaduje. Večere na lodi je pod hvězdami a další den nás čeká vysněný ostrov Bora Bora.

***Pokud se někdy
20 námořních mil
od cílového přístavu
cítíte už doma
a máte pocit, že se
nic nemůže stát, tak
jste na omylu.***

Návštěva perlové farmy byla pro celou posádku zajímavým zážitkem.

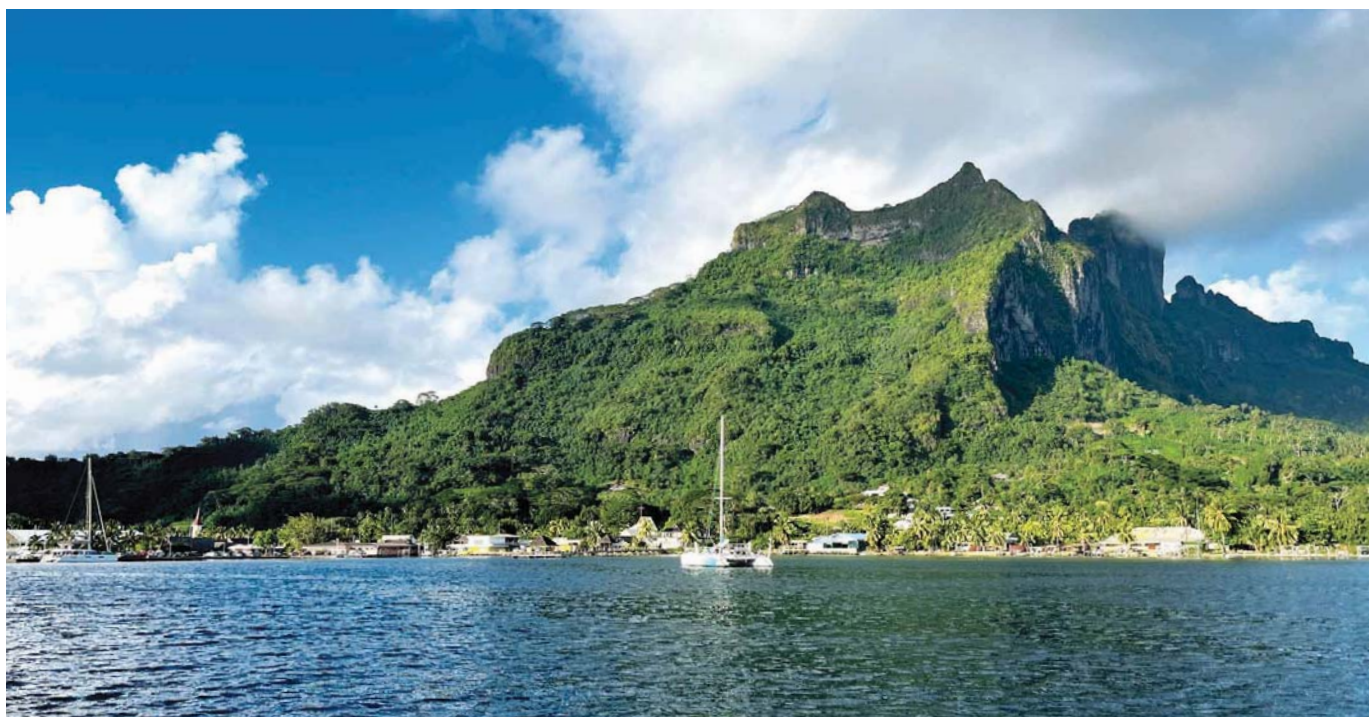
Hledat bar je na těchto ostrovech zbytečné. Zdejší obyvatelé se potkávají každou neděli na břehu, něco na zub si donesou z domova a společně se baví až do západu slunce. Zbytek týdne se věnují každý své práci. Podniky, obchody a také většina restaurací je otevřena pouze přes den maximálně do 16. hodiny. Výjimku tvoří pouze restaurace hotelových komplexů a jachtkluby. A tak sedíce na palubě lodi splýváme se západem slunce s prostředím, které máme kolem sebe. Bílá pěna vln, které

dorážejí na prstenec atolu, tyrkysově modrá voda a strmá zelená úbočí vysokých kopců, které končí v náručí oblaků. Mimovolně z nás opadáva potřeba neustále hledat něco v mobilu, neustále něco řešit. Při pohledu na hvězdy pacifické oblohy začínáme rozumět slovu klid.

Bora Bora

Neptun je optimálně naladěný. Asi proto, že si udržujeme jeho náklonnost ověřenými námořnickými rituály. Plavba je klidná a 25 námoř-

ních mil jedeme beze spěchu na motor. Jak se zvýrazňují kontury ostrova Bora Bora, tak stoupá naše nedočkavost. V Polynésii nelze přijet přímo k ostrovu z jakékoliv strany, je třeba najít v prstenci atolu průplav, který místní nazývají passo. A tak si prohlížíme z různých stran nejvyšší vrchol Mount Otemanu, dokud nás do atolu nevpustí passo Teavanui. Tady se zastaví veškerý zvlněný pohyb Pacifiku a po rovné vodě se dostáváme na naše první kotviště Bloody Mary.

Ostrov Bora-Bora. Vrcholky kopců se často skrývají v mracích.

Ostrov Raiatea

V atolu Bora Bora je nutno dodržovat kotvení na bójce, spouštět kotvu je zakázáno. Po přivážení na bójku nás navštíví „ranger“ a my platíme poplatek, který je daleko nižší, než jsme zvyklí například z Jadranu. Vysvětluje nám, že v ceně můžeme využívat kterékoli bójkové pole v atolu. Spouštíme na vodu kajak a dinghy a vyrazíme na náš první průzkum. Na Matira beach je bílý písek, mnoho palm a několik plážových barů. Je to údajně jedna z nejkrásnějších pláží světa, což musíme potvrdit. V mělké vodě si užíváme teplé moře, šnorchlujeme a v baru se chladíme pivkem. Při návratu na loď máme před sebou vysoký zelený masiv nejvyššího vrchu Mount Otemanu. Večer měníme stanoviště a využíváme bójku před Yacht Clubem. Večeře pro jachtaře je na tomto místě něco výjimečného. Stoly na dřevěném molu, západ slunce, místní speciality a nakonec to nejlepší. Tanečníci a hudebníci v rytmu polynéské hudby. Ráno se připravujeme na trek po strmém zeleném úbočí hory Otemanu. Stezka je vyšlapaná, ne moc dobře značená, ale krásné výhledy za to stojí.

Našli jsme i stezku vedoucí do hlavního města Vaitape. Sedneme si v baru na břehu a připravujeme další plán. Máme štěstí, že

v tomto termínu je jen začátek sezony a turistů je zde minimum. Neumíme si představit, jak se toto malé městečko naplní, když se sem nahrne kolem 1 500 turistů z výletní lodi, které sem občas také zavítají. Po krátkém bufetovém obědě se vracíme na loď. Plán

na zbytek dne je jasný, prohlédnout si atol z druhé strany. Nově upravená pravidla plavby uvnitř atolu Bora Bora mají kromě plavby ve 2,5 metru hluboké vodě výhodu i v tom, že plujeme v těsné blízkosti světově známých resortů na dřevěných kůlech, kde

Ostrovky ve Francouzské Polynésii často lemuji korálové prstence, stejně jako na ostrově Raiatea.

stojí ubytování na noc přibližně 3 000 dolarů. Myslím, že jsme na tom lépe, vzhledem k naší mobilitě po moři.

Kotvení na bójkách v části Taurere je asi to nejkrásnější, co jsem na plavbách viděl. Kotvíme na kraji reefu ve dvoumetrové hloubce a skokem z lodi šnorchlujeme mezi nejrůznějšími rybami. Na člunech se dostaneme k soukromému molu Fareonu, kde je v mělké vodě vidět asi úplně vše, co se v moři vidět dá. To nás zabaví až do západu slunce. Ještě nám do kompletního seznamu kotvišť na Bora Bora chybí Motu Toopua. Dosud jsme se koupali s krásnými rybami, je třeba zvýšit latku. Jde se mezi žraloky. Na kajacích, paddleboardech a člunech hledáme tyto mořské predátory. Nejlepším řešením nakonec je přidat se k místním průvodcům, kteří vědí, kde a jak žraloky přilákat. Když si osvojíme jejich techniku, máme žraloky nakonec i u našeho katamaranu. Opatrnosti není nikdy nazbyt, a tak je obdivujeme z bezpečné vzdálenosti.

Raiatea

Při plavbě na Tahiti se z ostrova Bora Bora vracíme zpět na ostrov Raiatea. V hlavním městě Uturoa doplňujeme zásoby, ale nezdržujeme se moc dlouho. Další zastávkou má být Taputapu-tea, tedy nejvýznamnější historické místo celé Polynésie. Ještě si ale odskočíme na koupání k ostrovu Iriru. Po pár hodinách zvedáme kotvu a krátkou plavbou se přesuneme do Baia Hoto-puu. Najdeme zde volnou bój, nastupujeme na dinghy a míříme na břeh. Člun necháváme

Ostrov Huahine. Typické jsou zde kokosové palmy a bílé pláže.

Plochy z vyskládaných kamenů sloužily pro náboženské obřady.

na molu místního resortu, dohadujeme si zde ještě podvečerní drink. Dvacetiminutová procházka nás přivede k areálu archeologických vykopávek zvaném Marae. Je to místo na břehu ostrova přímo naproti passu Teavamoa. Zde se vylodili a usadili první objevitelé Polynésie z Asie. Pod mohutnými stromy se rozkládají archeologické vykopávky původních staveb, doplněné o informační a naučné tabule.

Marae lze popsat jako uzavřený ohraničený prostor obdélníkového půdorysu vydlážděný z čediče či korálových kamenů, na kterém probíhaly náboženské obřady, ale také setkání lodních navigátorů a cestovatelů. Taputapu-tea byla politické, obřadní a pohřební centrum východní části Polynésie. Procházíme se zde poměrně dlouho. Dáváme si drink v resortu a díváme se na obrysy ostrova Huahine, za kterým pomalu zapadá slunce.

Zanechat loď delší dobu na kotvě či bójce může znamenat katastrofu.

Huahine

Stále nám přeje počasí, moře mezi ostrovy je zvlněno dlouhými oceánskými vlnami. Passo Avaapehi, kde na jeho okraji surfují místní mladí surfaři, využíváme ke vplutí do atolu. Odbočujeme vpravo a úsekem dlouhým skoro 7 námořních mil míříme v dobře značené plavební dráze do zátoky Avea Baie. Ke kotvení využíváme bóji a bez zdržování míříme na člunech ke břehu. Je čas oběda a my jsme si rezervovali stůl v místním podniku Chez Tara. Hudba polynéských hudebníků se nese po mořské hladině. Polynésanky, oblečené v tradičních barevných šatech s květinami ve vlasech, nám na talíř na-

kládají z každého něco a ochotně vysvětlují jednotlivá jídla. Dlouho si pochutnáváme, dáváme si dobré víno a někdo kávu. Večer se ještě koupeme na korálovém reefu a šnorchlujeme mezi rybami. Druhý den využíváme k doplnění zásob v městečku Tahateao, zajdeme si na oběd a drink do jachtklubu a před západem slunce opouštíme klidné vody atolu Huahine. Vyrážíme na 90 mil dlouhou etapu na ostrov Moorea.

Moorea

Na tuto nejdelší etapu naší plavby jsme se svědomitě připravovali, protože měla být proti

převládajícím větrům a na otevřeném oceánu. Nakonec jsme ji přepluli na motor po romanticky rovném moři a pod jasnou oblohou plnou hvězd. Východ slunce nás zastihl 5 námořních mil před ostrovem Moorea. Za světla využíváme passo Opunohu a vplouváme do laguny ostrova, o kterém se říká, že je ikona Polynésie. Kotvení v zátoce Vaipahu má pro silný proud svá specifika, ale kotva bezpečně drží v písku. Druhý den si objednáme elektrokola, která nám dovezou k pláži, a vyrážíme na průzkum ostrova. Hlavním a nejvyšším bodem naší výpravy je Belvedere du Opunohu ve výšce 240 metrů nad mořem. Dobře nabitá

„Výrobě“ perel pomáhají na farmách šikovné ruce.

Ostrov Moorea. Při pohledu shora je dobře patrná plavební dráha za korálovým reefem.

kola si pochvalujeme a odpolední tropický déšť nás příjemně ochlazuje. V horách je množství dobře značených pěších stezek, ale my zůstáváme v sedlech našich kol. Cestou dolů se zastavujeme u domorodých marae, tedy příbytků, kde před staletími žili původní obyvatelé ostrova. Na naučných tabulkách jsou všechny detaily způsobu jejich života. Trasu si prodloužíme odbočkou k ananasovým plantážím a polní cestou se dostaneme do legendární zátoky Baia de Cook. K hlubokému zálivu, kde kdysi kotvila proslulá loď Jamese Cooka ENDEAVOUR. Zítra vyrážíme na naši poslední etapu na ostrov Tahiti.

Tahiti

Pokud se někdy 20 námořních mil od cílového přístavu cítíte už doma a máte pocit, že se nic nemůže stát, tak jste na omylu. Nic dramatického se našťěstí nestalo, akorát jeden motor na katamaranu odmítl v den odjezdu z ostrova Moorea fungovat. Nastal proces komunikace s charterovou společností o možnostech řešení závady a jejího odstranění. Přišli jsme o celodenní výlet, ale náladu nám to nezkazilo. Do hlavního města jsme se na-

konec dostali a měli jsme dost času na návštěvu centra a dokonce i na půldenní výlet na skútrech po okolí. Takže nás čekala návštěva městské tržnice, park Bougainville, muzeum perel Roberta Wana, strom Paula Gauguina, surfařské obchody a samozřejmě kavárny. To vše jsme stihli a k tomu jako

bonus legendární Graffiti Art Wall. A jelikož se za půlden nedá samozřejmě vidět všechno, zůstal prostor a touha se na ostrovy Francouzské Polynésie opět vrátit.

Text a foto Tomáš Chudík
www.samosailingteam.eu

Ostrov Tahaa. Takto vypadá zázemí perlové farmy, kde mohou návštěvníci přistát s lodí.

inzerce

FOR BOAT

8. VÝSTAVA LODÍ A VODNÍCH SPORTŮ

Souběžně probíhající akce:

FOR CARAVAN

P V A
EXPO PRAHA

www.forboat.cz

21.–23. 3. 2025

PARTNER PVA EXPO PRAHA

shopex.cz

PARTNER PRO ENERGETIKU

pkv

Enmon

OFICIÁLNÍ VOZY

SKODA

